№ 99. Łódź, sobota 28 lutego 1920 r. Cena egzemplarza 80 fen. Rok 2.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA:
Kwartalnie . . . . . Marek 12.—
Miesięcznie . . . . . Marek 4.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Ulica Piotrkowska № 93.
Telefon Nr. 100.
Administracja czynna od 9 do 3 po południu.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA:
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce M. 1.50. Wiersz przed tekstem Mk. 5.— (2 szpalty na stronie). Drobne ogłoszenia 30 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 3.—.

Ogłoszenia zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Ajencję Ogłoszeń Adam Benke, Łódź, ul. 6-go Sierpnia № 8.

OGŁOSZENIE.

Kancelarja lekarza weterynarji Starostwa Łódzkiego została przeniesioną z ul. Długiej Nr. 72, do lokalu Starostwa, przy ul. Piotrkowskiej Nr. 100, pokój 24.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji w przedmiocie ograniczenia przerobu zboża w zakładach przemysłowych.

Na mocy art. 9 ustawy z dn. 18 listopada 1919 r. „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20“ postanawia się niniejszem, co następuje:

Art. 1.

Zakłady przemysłowe, używające do produkcji jako surowca zboża, a mianowicie: browary, słodownie, gorzelnie, drożdżownie, palarnie kawy zbożowej, fabryki przetworów owsianych, fabryki krochmalu zbożowego nabywać mogą dla celów przerobu jedynie zboże ponadkontyngentowe od producentów, którzy przypadające na nich kontyngenty w całości dostarczyli na podstawie każdorazowego zezwolenia, wydanego przez Ministerstwo Aprowizacji po porozumieniu się z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, a poświadczonego przez Starostę powiatu, w którym zboże ma być nabyte.

Zezwoleń na zakup zboża na obszarze Małopolski udziela wyżej wyszczególnionym zakładom przemysłowym Wydział Spraw Aprowizacyjnych dla Małopolski we Lwowie.

Gorzelnie rolnicze, które uzyskały od Starostów zwolnienie ziemniaków na przerób, mogą otrzymywać bezpośrednio od Starostów zezwolenia na użycie jęczmienia pozakontyngentowego do przerobu na słód w stosunku nie większym, niż 2% do ilości zwolnionych ziemniaków.

Art. 2.

Przewóz kolejami lub statkami zboża ponadkontyngentowego, zakupywanego dla celów przerobu przez wyszczególnione w art. 1 niniejszego rozporządzenia zakłady przemysłowe na mocy zezwoleń otrzymanych w myśl rzeczonego art. 1, odbywać się może na zasadzie zwyczajnych listów przewozowych, poświadczonych przez Starostę powiatu, z którego wywóz ma nastąpić. O każdem wydanem zaświadczeniu Starosta winien zawiadamiać władzę administracyjną tego powiatu lub miasta, do którego dany ładunek ma być skierowany.

Art. 3.

Przewóz kolejami i statkami słodu oraz kiełków słodowych odbywać się może na zasadzie zwyczajnych listów przewozowych, poświadczonych na skutek polecenia Ministra Aprowizacji, względnie Wydziału Spraw Aprowizacyjnych dla Małopolski we Lwowie, przez Starostę powiatu, z którego wywóz ma nastąpić.

Art. 4.

Wyszczególnione a art. 1 niniejszego rozporządzenia zakłady przemysłowe mogą przerabiać jedynie zboże, nabyte co do ilości i pochodzenia w sposób, wskazany w rzeczonym art. 1.

Art. 5.

Niestosowanie się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, podlega karom, przewidzianym w art. 10 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r, „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20“.

Art. 6.

Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Aprowizacji:
(—) *St. Śliwiński.*

Warszawa, d. 19 stycznia 1920 r.

(Dz. Ust. Nr. 5 z d. 24 stycznia 1920 r. poz. 37).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie organizacji Powiatowych Komisji pomocy dla bezrobotnych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 4 listopada o doraźnej pomocy dla bezrobotnych (Dz. Ust. z dnia 1 grudnia 1919 r, Nr. 89, poz. 483) zarządzam co następuje:

Art. 1.

W skład Komisji Powiatowej wchodzą: przewodniczący Komisji — przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, przedstawiciel Ministerstwa Robót Publicznych, przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu i Handlu, przedstawiciel rady miejskiej oraz sejmiku powiatowego w siedzibie Powiatowej Komisji pomocy dla bezrobotnych oraz przedstawiciele robotników w ilości, równej ilości przedstawicieli władz państwowych i samorządowych.

Na wypadek nieobecności przewodniczącego czynności pełni jego zastępca, mianowany przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 2.

Przedstawiciele instytucji samorządowych delegowani są przez instytucje te na wezwanie przewodniczącego Komisji Powiatowej. Przedstawiciele robotników delegowani są na wezwanie tegoż przewodniczącego przez miejscowe związki zawodowe, cechy i stowarzyszenia robotnicze o charakterze zawodowym, na zasadzie stosunkowej, według liczby członków poszczególnych stowarzyszeń, z prawem łączenia się zrzeszeń celem wydelegowania wspólnego przedstawiciela. W wypadku zrzeczenia się przedstawicielstwa przez jakiś związek lub stowarzyszenie, wybierają wszystkich przedstawicieli pozostałe związki i stowarzyszenia. Akcją wyborów przedstawicieli robotników zarządza przewodniczący Komisji Powiatowej, który również rozstrzyga w wypadku, gdy zainteresowane związki i stowarzyszenia nie dojdą do porozumienia, jaka ilość delegatów przysługuje każdemu z odnośnych zrzeszeń.

Art. 3.

Dla ważności uchwał Powiatowych Komisji pomocy dla bezrobotnych wymagana jest obecność na posiedzeniu przynajmniej 5 członków. Wszystkie sprawy rozstrzyga się zwykłą większością głosów. W razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego. Przewodniczący zwołuje zebrania Komisji przynajmniej raz na miesiąc, zawiadamiając listownie członków Komisji o porządku obrad na 3 dni przed posiedzeniem. W razie, gdyby na posiedzenia nie przybyła przepisana w niniejszym artykule liczba członków, przewodniczący naznacza posiedzenie następne w terminie tygodniowym i zawiadamia o tem listownie wszystkich członków Komisji. Posiedzenie to jest ważne przy każdej ilości zebranych członków. Przewodniczący podpisuje protokuły i wykonywa uchwały. W razie powzięcia przez Komisję uchwały, sprzecznej z ustawami lub rozporządzeniami, przewodniczący winien zawiesić wykonanie takiej uchwały i odnieść się do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o rozstrzygnięcie sprawy.

Art. 4.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 5 stycznia 1920 roku.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
w z. (—) *A. Prystor.*

Warszawa, d. 24 stycznia 1920 r.

(Dz. Ustaw. R. P. Nr. 13, z d. 14 lutego 1920 r. poz. 70).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych w przedmiocie powołania lekarzy, lekarek, rygorozantów i rygorozantek, studentów i studentek medycyny, tudzież osób, posiadających wyszkolenie sanitarne, do osobistych świadczeń wojennych.

Art. 1.

Na podstawie art. 3 ustawy o osobistych świadczeniach wojennych z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 67 ex 1919 r., poz. 401), wprowadza się z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia na czas aż do demobilizacji obowiązek osobistych świadczeń wojennych dla osób płci obojga wieku od 17 do 50 lat życia:

a) które uzyskały dyplom lekarski na uniwersytetach krajowych lub zagranicznych, bez względu na to, czy złożyły przepisane rozp. M. W. R. O. P. z dnia 20 czerwca 1919 r. Dz. P. P. Nr. 57, poz. 34, egzamin uzupełniający, czy nie;

b) które ukończyły conajmniej 6 semestrów medycyny na uniwersytetach krajowych lub zagranicznych;

c) które posiadają wyszkolenie sanitarue (felczerzy, dezynfektorzy, sanitarjusze, pielęgniarze i t. d.).

Art. 2.

Osoby, pozostające w państwowej i komunalnej służbie cywilnej, mogą być na wniosek odnośnego Ministerstwa zwolnione od obowiązków osobistych świadczeń wojennych.

Art. 3.

Osoby, wymienione w art. 1, obowiązane są na wezwanie władz administracyjnych I instancji stawić się do niej, celem dokonania imiennego spisu osób, podlegających powołaniu do osobistych świadczeń wojennych w myśl art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, przyczem winne się wykazać dokumentami, stwierdzającemi posiadanie kwalifikacji, przewidzianych w punkcie a, b, c art. 1-go.

Art. 4.

Na obszarach wojennych zestawienia wspomnianych spisów imiennych, w razie nieistnienia tam władz cywilnych, wykonują władze wojskowe.

Art. 5.

Osoby, uchylające się od obowiązków nałożonych art. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, będą karane w myśl art. 20 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. U. R. Nr. 67, poz. 401, o osobistych świadczeniach wojennych).

Art. 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w D. U. R. P.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Wojciechowski.*

Za Ministra Spraw Wojskowych:
(—) *Sosnkowski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 18 z d. 14 lutego 1920 r., poz. 72).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie nadzwyczajnych zarządzeń, celem zwalczenia chorób zakaźnych.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. (Dz. Ust. Rp. P. Nr. 67, poz. 402), o zwalczaniu chorób zakaźnych oraz w myśl uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 14-go stycznia 1920 roku i uchwały Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1920 r. zarządza się, co następuje:

Art. 1.

Zakres działania Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania chorób zakaźnych w Małopolsce, powołanego rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 30 grudnia 1919 r. (Dziennik Ust. Nr. 17, poz. 63), określony art. 4 wspomnianego rozporządzenia, rozszerza się w tym kierunku, że władza Nadzwyczajnego Komisarza obejmuje kierownictwo całej akcji przeciwepidemicznej, a wszystkie władze terytorjalne, zarówno cywilne, jak i wojskowe oraz urzędy szczególne, jak również wszelkie organizacje o charakterze społecznym winny stosować się ściśle do zarządzeń Komisarza, wydanych w jego zakresie działania.

Komisarzowi Nadzwyczajnemu będzie również przysługiwało prawo wydawania zarządzeń pod rygorem kar administracyjnych, przewidzianych w art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1919 r., w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych i innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402).

Art. 2.

W miarę potrzeby będą powoływani przezemnie dalsi Komisarze Nadzwyczajni do zwalczania chorób zakaźnych również i w innych częściach Państwa.

Zakres działania Nadzwyczajnych Komisarzy dla zwalczenia chorób zakaźnych może być na wniosek Ministra Zdrowia Publicznego i na rozkaz Naczelnego Wodza rozciągnięty także na obszary ziem, pozostających pod zarządem wojskowym.

Art. 3.

Celem uniknięciaa zawlekania chorób zakaźnych ustanawia się kordony sanitarne i stacje kwaterunkowe. Linję kordonów sanitarnych i miejscowości kwaterunkowe ustali oraz szczegółowe rozporządzenie w tej sprawie wyda Minister Zdrowia Publicznego, w porozumieniu z Naczeloym Wodzem, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Kolei Żelaznych oraz Państwowym Urzędem do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników.

Minister Zdrowia Publicznego
(—) w z. *W. Chodźko.*

Warszawa, dnia 5 lutego 1920 r.
(Dz. Ustaw R. P. Nr. 13, z d. 14 lutego 1920 r., poz. 71).

OKÓLNIK

Do PP. Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów, do Komendy Głównej Policji, do PP. Wojewodów i Starostów.

Ponieważ zdarzały się wypadki, że podległe mi władze żądały od stronnictw politycznych lub też od ich komitetów przymusowej legalizacji na zasadzie tymczasowego dekretu o stowarzyszeniach z dnia 3 stycznia 1919 r. (Dz. Praw Nr. 3, poz. 88) wyjaśniam, że stronnictwa polityczne, jako organizmy o celach i strukturze specyficznej, nie podpadają pod pojęcie stowarzyszenia lub związku i dlatego też — zgodnie z praktyką państw demokratycznych Europy Zachodniej — przymusowej legalizacji nie podlegają.

O ile zachodzi wątpliwość czy dane zrzeszenie jest stronnictwem politycznem, w sprawie tej należy się zwracać do Ministerstwa Spraw Wewn.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Wojciechowski.*

Warszawa, dnia 17 lutego 1920 r.

OKÓLNIK

Do PP. Szefów Sekcji, p. Głównego Komendanta Policji, Naczelników Wydziałów i Starostów oraz Komisarzy Rządu w Warszawie i Łodzi i Komendanta Policji w Lublinie.

Siedzibą Prokuratorji Generalnej, t. j. urzędu wyłącznie powołanego do sądowego zastępstwa Skarbu Państwa, jest Warszawa. Każdy spór toczący się poza Warszawą wymaga delegacji jednego z urzędników Prokuratorji, połączonej ze znacznemi wydatkami na koszta podróży i diety, oraz stratę czasu.

Wobec tego stanu rzeczy pożądanem by było umożliwienie rozstrzygania jak największej ilości sporów, w których Centralna Prokuratorja występuje w zastępstwie Skarbu Państwa, przez Sąd Okręgowy Warszawski.

W myśl pisma Prezydjum Rady Ministrów Nr. 618 z dnia 26 stycznia 1920 r. zarządza się, aby przy zawieraniu umów imieniem i na rzecz Skarbu Państwa na terytorjum Polski b. zaboru rosyjskiego zamieszczać stale klauzulę:

„Strony kontraktujące uznają Sąd Okręgowy w Warszawie jako jedynie właściwy dla rozstrzygania sporów wynikających z niniejszej umowy“.

Za Ministra
(—) *Iszkowski* w. r.

Warszawa, dn. 7 lutego 1920 r.

Z Urzędu Zdrowia Okręgu Łódzkiego.

WYKAZ

chorób zakaźnych w Łodzi za czas od 15 do 21 lutego 1920 r.

Na dur plamisty zachorowań 20, w tem mężczyzn 8, kobiet 12, chrześcijan 9, żydów 11, (zgonów 4);

na dur brzuszny zachorowań 14, w tem mężczyzn 4, kobiet 10, chrześcijan 10, żydów 4;

na czerwonkę 1 zgon;

na płonicę zachorowań 5, w tem mężczyzn 1, kobiet 4, chrześcijan 4, żydów 1 (zg. 1);

na odrę zachorowała 1 chrześcijanka (1 zg.);

na ksztusiec zachorowań 4, w tem mężczyzn 3, kobiet 1, chrześcijan 4, (zgonów 4);

na zapalenie opon mózgowych zachorowań 2, mężczyzn 1, kobieta 1, chrześcijan 2;

na jaglicę zachorowań 11, mężczyzn 6, kobiet 5, chrześcijan 4, żydów 7;

na gruźlicę zgonów 38.

WYKAZ

chorób zakaźnych w powiecie Łódzkim za czas od 15 do 21 lutego 1920 roku.

Dur plamisty: m. Zgierz (1 ch.).

Płonica: os. Tuszyn (1 ch).

Odra: os. Aleksandrów (3 ch.), 1 zg., gm. Radogoszcz wieś Kochanówka (5 ch.), gm. Rąbień wieś Grabieniec (4 ch).

Na gorączkę połogową: Aleksandrów (1 ch.), 1 zgon.

Przypadek śmierci na gruźlicę: Tuszyn (1), Aleksandrów (1).

Grypa (hiszpańska): m. Zgierz (7 ch.), 2 zg., Tuszyn (2 ch.), 2 zg., Aleksandrów (3 ch.).

Odkażono mieszkań 24.

Odwszono osób 608.

Zagubili dowody osobiste:

Bałuc Karol. Roberta 6. 4348
Broncher Majer. Cegielniana 82. 4334
Bojman Chajm. Benedykta 35. 4347
Braun Józef zamieszkały w Łodzi przy ul. Pańskiej 13 zagub. paszport wydany przez konsulat polski w Hadze w Holandji. 4224
Bogdański Cwekla. Tuszyn. 4299
Biedak Edka. Północna 22. 4363
Fiszof Moszek. Targowa 55. 4381
Futerleib Alma. Sosnowa 15. 4365
Golc Juljusz. Kamienna 10 (Nowe Chojny). 4293
Hajman Hersz. Wschodnia 57. 4379
Jochames Hegner zag. paszport zagraniczny wyd. przez konsula szwajcarskiego. Piotrkowska 199. 4375
Kubacki Alfons zag. paszport niemiecki. Sosnowa 15. 4364
Kleiman Ludwik. Konstantynowska 57. 4362
Kuperman Izrael. Szkolna 5. 4315
Kuśmirek Łaja. Północna 18. 4304
Karmazyn Juda. Południowa 25. 4289
Lewinson Szifra Judowna. Długa 61. 4330
Maliniak Szymka. Przejazd 30. 4354
Mińcka Estera. Rokicińska 7. 4331
Oleśnicki Szaja Maja. Wschodnia 6. 4346
Płachta Juda Zelwa. Północna 11. 4372
Poeglis Anna. Targowa 51. 4308
Putajewski Ajzyk, Brzezińska 18. 4298
Russak Mordka. Drewnowska 14. 4371
Rosentur Fejge. Aleja I Maja 19. 4386
Rokitowicz Majer Chil. Wschodnia 43. 4274
Rotenberg Majer. Aleksandrowska 97. 4336
Restel Gustaw. Wólczańska 62. 4338
Segałowicz Susman. Dzielna 25. 4390
Szwarcbaum Abram. Zawadzka 33. 4351
Stella Rubin. Pusta 9. 4355
Siedlecka Cipa. Franciszkańska 46. 4349
Suszek Jodka. Dzielna 9. 4357
Szczypak Nojech. Benedykta 34. 4333
Szymkowicz Szyja. Nowo-Zarzewska 21. 4323
Sara i Frania Goldman zagubiły paszporty, wydane w Łodzi. Kilińskiego 39. 4358
Tyszler Abram. Stodolniana 4. 4320
Woldrab Ida zamiesz. przy ul. Radwańskiej 49, zagubiła 2 paszporty: familijny na 2 osoby i swój. 4302
Zelcer Chawa. Nowomiejska 4. 4361

Drobne ogłoszenia.

Beksiński Jan zagubił legit. wojsk. Wójtowska 2.

Dzidowski Szuma zag. legitymację. Kilińskiego 150.

Do sprzedania magiel w dobrym stanie, sanki obszyte futrem, dwa krzesła biurowe okrągłe, jedno biurko dziecinne. Dowiedzieć się u gospodarza, Sienkiewicza 72, między godz. 2-gą a 6-tą po południu.

Fajn Icek Majer zagub. patent kategorji II. Piotrkowska 86.

Feldman Ructili Geli zagub. wykaz przemysłowy. Ul. Wschodnia 4.

Gelbard Pinkus zagub. paszport, legitymację z „Roli" Poznańskiego wraz z kartkami okresu 118. Ogrodowa 28.

Glanc Szijer zagubił odroczenie wyd. przez P. K. U. w Łodzi.

Holcgreber Ewa zagubiła paszport, legitymację z „Roli" Poznańskiego oraz kartki okresu 118. Ogrodowa 28.

Henrykowska Hana zagubiła kartę węglową. Ogrodowa 42.

Kuperman Icek zagub. patent i wykaz przemysłowy. Łagiewnicka 10.

Kozłowicz Franciszek zagubił odrocz. Suwalska 7.

Konstantemu Koplinowi zamieszkałomu przy ulicy Pańskiej № 13, skradziono paszport wyd. w Konstantynowie, legit. chlebową i książkę związkową.

Kaczmarek Mordka Hersz zamieszk. przy ul. Cegielnianej 43, zagub. paszport i patent na rok 1920 Nr. 7243.

Kojlenbrener Rubin zamieszkały przy ul. Pieprzowej Nr. 18 zag. paszport, metrykę urodzenia i udroczenie wojskowe, wydane przez P. K. U. w Łodzi, Sienkiewicza 3/5.

Nowak Paulina zagubiła legitymację chlebową i kartę węglową. Zachodnia 64.

Pietruszka Frön zagub. wykaz przemysłowy. Zachodnia 42.

Romanowicz Chajm zagub. legit. chebową. Gubernatorska 21.

Rokotowicz Majlech zagubił legitym. chlebową. Drewnowska 19.

Rosenberg Josek zagubił wykaz przemysłowy. Nowo-Cegielniana 6.

Rak Wolf zag. wykaz przemysłowy. Brzezińska 98.

Raszig Maksowi, Główna 23, skradziono paszport, czerwony portfel skórzany, 400 marek gotówką, różne papiery Konsulatu Szwajcarskiego i kartę pobytu. Urzejmie proszę o zwrot dokumentów pod powyższy adres, zatrzymując gotówkę dla siebie.

Szweigert Ludwik zag. wykaz przemysłowy. Tyszyńska 11.

Samuel Cerbe zagub. paszport i wykaz przemyłowy. Piotrkowska 290.

Skradziono 2 paszporty zagraniczne na wyjazd do Ameryki na imiona Róży i Moszka Berman, wydane przez Starostwo miasta Łodzi oraz papiery wydane przez Konsulat Amerykański z Ameryki i 12 fotografji. Zgierska 24.

Tauman Lejzor Icek zagubił wykaz przemysłowy. Węglowa 5.

Weizman Grojner zagubił wykaz przemysłowy. Pańska 43.

Zagubiono wykazy przemysłowe na imię Hany Rubinsztajn i Fajgi Rubinsztajn. Południowa 32.

Zaginął paszport familijny na imiona następujące: Rosenstrauch Haja, Fiszel, Izrael Moszek i Matla, zamieszkali przy ulicy Aleksandryjskiej № 16.

Wydawnictwo Starostwa na pow. Łódzki. Tłocznia E. Kulisza w Łodzi, ul. Średnia № 24.